

Historische canon Regiment Infanterie Johan Willem Friso

SFOR 9 (Bosnië-Herzegovina)

De heroprlichting van het Regiment Infanterie Johan Willem Friso (RIJWF) was in 1999. Kort hierna begon 44 Pantserinfanteriebataljon zich voor te bereiden op een uitzending naar Bosnië-Herzegovina. Het bataljon zag van november 2000 tot mei 2001 toe op de naleving van het zogenoemde Dayton-akkoord. Deze vredesregeling maakte in december 1995 officieel een einde aan de bloedige burgeroorlog. Deze woedde sinds 1992 in de voormalige Joegoslavische deelrepubliek tussen Serviërs, Kroaten en Moslims.

Het bataljon was onderdeel van de NAVO-vredesmacht *Stabilization Force* (SFOR). Door de verbeterende veiligheidssituatie in Bosnië-Herzegovina nam de 30.000 man sterke SFOR geleidelijk in omvang af. SFOR was de opvolger van de tweemaal zo grote *Implementation Force* (IFOR). Op 5 november 2000 nam 44 (NL) Mechbat RIJWF SFOR 9 de fakkel over van 101 Tankbataljon. De totale vredesmacht bestond toen nog altijd uit zo'n 20.000 militairen. De Nederlanders stonden onder bevel van de Brits-geleide *Multinational Division South West*.

Het versterkte Nederlandse bataljon bestond uit:

- een staf;
- staf- en verzorgingscompagnie;
- een team in Bugojno;
- een team in Novi Travnik;
- een geniecompagnie (inclusief een Bulgaars geniepeloton).

De 2 teams bestonden uit 2 compagnieën van 44 Pantserinfanteriebataljon, elk aangevuld met een tankpeloton van 42 Tankbataljon uit Havelte.

De hoofdtaken van Mechbat bestonden uit:

- patrouillegang over de routes en in de steden en dorpen;
- inspectie van kazernes en wapenfabrieken;
- monitoren van militaire oefeningen en troepenverplaatsingen.

Behalve met deze militaire taken had SFOR het steeds drukker met het ondersteunen van de terugkeer van vluchtelingen en de beveiliging van verkiezingen. Het toenemend belang van de civiele aspecten van het Dayton-akkoord uitte zich ook in kleine wederopbouwprojecten. Het bataljon voerde deze projecten uit in het kader van *civil-military cooperation* (CIMIC).

Dit betekende overigens niet dat de militaire taken van SFOR onbelangrijk waren geworden. Aan het einde van de rotatie van SFOR 9 speelde de vredesmacht nog een cruciale rol in het voorkomen van een dreigende afscheiding van de Bosnische Kroaten. Ook het gemechaniseerde bataljon kwam in actie en voerde 2 grote operaties uit. Onder andere om te voorkomen dat de Bosnische Kroaten weer naar de wapens zouden grijpen. De crisis werd in de kiem gesmoord en toonde aan dat SFOR voorlopig niet overbodig was.

